

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๙-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด

ฉบับประจำวันที ๒๙ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๕๓ หน้า ๒๘

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

'มศว' โอดครุสภาคระดับวิชาบังคับ 'ต่อรองวัฒนธรรมบริโภค'-ชี้ทุกคนต้องเรียน

ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) กล่าวว่า การจะผลิตครูให้เป็นครูที่แตกต่างจากครูรุ่นเก่า หรือการสร้างครูพันธุ์ใหม่ แต่ละสถาบันการศึกษาต้องออกแบบหลักสูตรเอง ในส่วนของ มศว ได้ประกาศเป็นนโยบายปฏิรูปการศึกษาศาสตร์ โดยคณะศึกษาศาสตร์จะรับผิดชอบเพียงแค่วิชาชีพครู มีภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา เทคโนโลยีทางการศึกษา และสาขาปฐมวัย ส่วนวิชาเอกต่างๆ จะส่งนิสิตไปเรียนในคณะที่มีวิชาเอกนั้นๆ เพื่อได้เรียนกับเจ้าของศาสตร์ที่มีความเข้มข้นอย่างมาก ส่วนการฝึกสอนที่เป็นสาระสำคัญมากในการผลิตครูพันธุ์ใหม่ มศว ระบุฝึกปฏิบัติ 2 ภาคเรียน โดยภาคเรียนแรกนิสิตทุกคนฝึกงานที่โรงเรียนสาธิต มศว จากนั้นอีก 1 ภาคเรียน นิสิตต้องลงพื้นที่ฝึกงานในโรงเรียนต่างๆ และต้องทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อเสนอก่อนสำเร็จการศึกษา

"อย่างไรก็ตาม การออกแบบหลักสูตรบางสาขาวิชา ของมศว อย่างวิชาการต่อรองวัฒนธรรมบริโภค มศวให้เรียนเป็นวิชาบังคับ แต่ครุสภาคเปลี่ยนให้อยู่ในหมวดวิชาเลือก จะเรียนก็ได้ไม่เรียนก็ได้ จากที่แต่เดิมนิสิตครูต้องเรียน และนิสิตทุกคนควรจะได้เรียนวิชานี้เพื่อจะได้เรียนรู้สังคมบริโภคนิยมอย่างเท่าทันและไม่ตกเป็นเหยื่อ วิชาบางรายวิชาที่เราคิดเพื่อให้เหมาะกับยุคสมัย และเพื่อเป็นเกราะคุ้มกันให้นิสิตได้นำความรู้ไปใช้ในอนาคต เป็นวัคซีนป้องกันตัวเอง ขณะนี้ มศว จึงต้องปรับกระบวนการทำงานโดยใช้สื่อเพิ่มขึ้น แทนการลงทะเบียนเรียนวิชาที่เหมาะสมกับยุคสมัยเป็นวิชาบังคับ"

ด้าน น.ส.พิสมัย รัตนโรจน์สกุล หัวหน้าภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา ผู้สอนวิชาการต่อรองวัฒนธรรมบริโภค กล่าวว่า ถึงตอนนี้ทางครุสภาคได้ตัดวิชานี้เป็นวิชาเลือก ซึ่งทำให้เห็นว่าครุสภาคมองไม่เห็นความสำคัญ แต่เดิมนิสิตครู 5 ปีทุกคนต้องเรียนวิชานี้เป็นวิชาบังคับ เพราะ

มองว่าในสังคมโลกที่โหมด้วยกระแสการบริโภคนิยม ถ้าสินค้าซึ่งต้องออกไปประกอบอาชีพครูไม่รู้เท่าทัน มองไม่เห็นภัย เชื่อมโยงถึงการเรียนการสอนในชั้นเรียนไม่ได้ ก็จะไม่สามารถชี้ให้นักเรียนเห็นภัยได้ ซึ่งท้ายที่สุดอาจตกเป็นเหยื่อกระแสบริโภคนิยม

หน้า 28